

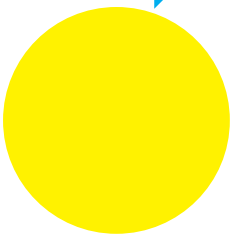

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

دوشنبه ۶ مهر ۱۴۰۵ • سال سی و دوم • شماره ۹۱۳۴
• اذان ظهر ۱۱/۵۵ • اذان مغرب ۱۸/۱۱ • نیمه شب شرعی ۲۳/۱۳ • اذان صبح فردا ۴/۳۴ • طلوع آفتاب فردا ۵/۵۷

irannews.ir

ایران

• صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:

صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:

هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی- مطبوعاتی ایران

• رئیس هیات مدیره: صادق حسین جابری انصاری

• مدیرعامل: علی متقیان

• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • فاکس: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • نامبر: ۸۸۷۶۹۰۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰

• پیامک: ۳۰۰۴۵۱۱۳ روابط عمومی • صندوق پستی: ۱۵۸۷۵۰۵۳۸۸

• نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های ایران و مؤسسه جام جم

• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ شرکت NISCERT

• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی- مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

• امام علی(ع):

هرگاه در پی چیزی هستی، بلندهمت باش و آنگاه که چیره شدی، در پیروزی کریم باش.

سخن روز

غزلالحکم ودرالکلم

«آحمد رضا درویش»

در جست‌وجوی تحقق آرزوی دیرین

همزمان با هفته دفاع مقدس در حالی از برخی عوامل تولید فیلم «دولت» در موزه سینما تقدیر شد که کارگردان این فیلم در جنوب کشور مشغول آماده‌سازی برای تولید فیلم جدیدش، «درخشش» است. درویش که «ستاخیز» را به عنوان نخستین آرزوی سینمایی‌اش به سرانجام رساند، حالا می‌کوشد دومین آرزوی بزرگ خود، یعنی ساخت اثری درباره فتح خرمشهر را محقق کند. او با نگاهی وسواس گونه به این پروژه، بار دیگر عزم خود را برای ثبت این اتفاق تاریخی جزم کرده است. **ایران**

«امیرحسین سمیعی»

نواوری با ریسک صدای فراگیر

امیرحسین سمیعی آهنگساز، در تازه‌ترین همکاری‌اش با منوچهر هادی در فیلم «هزار میلی متر»، ریسک استفاده از فناوری دالبی اتموس (فرمتی پیشرفته از صدای فراگیر) را پذیرفته است. او که پیش‌تر در آثاری چون «هشت پا» و کنسرت-نمایش «گلنل» توانایی‌اش را اثبات کرده، حالا به دنبال تغییر تجربه‌شنیداری مخاطب ایرانی است. سمیعی می‌کوشد مرزهای فنی موسیقی متن سینما را فراتر از استانداردهای معمول ببرد و افضای خود را پای این فیلم بندد: حرکتی که او را در قامت یک آهنگساز ریسک‌پذیر مطرح می‌کند. **ایران**

«همایون شجریان»

و ترویج مسئولیت اجتماعی

همایون شجریان با پیوستن به پویش «هرجا که نویی»، فراتر از یک حمایت نمادین، با اهدای یک لپ‌تاپ و انتشار نامه‌ای شخصی، پیوندی عاطفی با یک دانش‌آموز در مناطق کم‌برخوردار برقرار کرد. شجریان در نامه خود خطاب به این دانش‌آموز نوشت که جغرافیای محل تولد، نباید سدی در برابر یادگیری باشد. او با استفاده از نفوذ اجتماعی خود، از سایر هنرمندان نیز خواست تا با مشارکت در این مسیر، راه را برای آینده‌سازان مناطق دورافتاده هموار کنند. **ایران**

مهم‌ترین سرمایه ایران همدلی است

ایرانیان در شرایط کمبود بی‌ثباتی، قدرت زیادی برای تغییر شیوه زندگی، یافتن راه‌های جایگزین و استفاده چندمنظوره از منابع نشان می‌دهند؛ این هنر اداره کردن شرایط دشوار، مزیتی جدی است. مهم‌ترین سرمایه ایران در بحران، توان مردم برای همراهی و همدلی است؛ این سرمایه نه در بانک مرکزی ذخیره شده و نه در پیمان‌های نظامی. این سرمایه در فرهنگ هویت‌مشترک، علقه به وطن و حافظه تاریخی نهفته است. تجربه معاصر ایرانیان از جنگ تحمیلی هشت ساله تا تحریم‌های ظالمانه و تجاوزهای اخیر نشان داد که ایرانیان با همه سختی‌ها برای فرهنگ، تمدن و وطن خود هرگونه فداکاری انجام خواهند داد؛ سرنقای این تمدن در طی همه این قرن‌ها همین هویت مشترک ایرانیان بوده است.

از صحبت‌های سیدعباس صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در جمع اساتید و دانشجویان دانشگاه دولتی فرهنگ سن پترزبورگ

نمایش قائم‌مقام فراهانی روی صحنه می‌رود

گزارش یک قتل در باغ نگارستان

گزارش

حامد قریب

گروه فرهنگی

آیین رسانه‌ای نمایش «قائم‌مقام فراهانی» صبح یکشنبه (۵ مهر) با حضور محمود شالویی رئیس انجمن آثار و مفاخر فرهنگی، اردشیر صالح‌پور نویسنده و کارگردان نمایش «قائم‌مقام فراهانی»، ایرج‌راد، کاظم هژیرآباد، اصغرهمت و آتش تقی‌پور بازیگران تئاتر و سینما و جمعی از چهره‌های فرهنگی در سالن اجتماعات

انجمن آثار و مفاخر فرهنگی برگزار شد. محمود شالویی، رئیس انجمن آثار و مفاخر فرهنگی در ابتدای این مراسم با اشاره به برنامه‌های مختلف این انجمن که در ۱۰۰ سال گذشته انجام شده، گفت: «در تمام این سال‌ها برنامه‌هایی برای بزرگداشت و معرفی آثار بزرگان علمی و فرهنگی کشور که بسیاری از آنها برای عموم شناخته شده هستند، داشته‌ایم. در همین راستا در جلسه شورای فرهنگ و ارشاد اسلامی که به ریاست رئیس‌جمهوری برگزار شد، موضوع برنامه‌های جدید انجمن مطرح گردید. به این ترتیب نمایش «لسان‌الغیب» در آramگاه حافظ در شیراز اجرا شد و مورد توجه قرار گرفت.»

او ادامه داد: «بازخوردهایی که از اجرای آن اثر گرفتیم، نشان داد که نمایش اجرا شده اثر بسزایی در معرفی حافظ داشته است. بر همین اساس در ادامه این روند که «فراهانی»، پیوند خوردن روایت نمایشی با محل وقوع بخشی از حوادث زندگی این شخصیت است. این نمایش در باغ نگارستان تهران اجرا می‌شود؛ مکانی که در روایت تاریخی قائم‌مقام فراهانی اهمیت دارد و محل کشته‌شدن او بوده است. ما به جای تغییر دادن فضای موجود، ساختار اجرایی اثر را با ویژگی‌های همان مکان هماهنگ کرده‌ایم. او در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به شکل‌گیری رویکردی با عنوان «درام مفاخر» در انجمن آثار و مفاخر فرهنگی گفت: «تعلق تئاتری رئیس انجمن آثار و

از «درام مفاخر» تا تئاتر مکان‌محور اردشیر صالح‌پور، نویسنده و کارگردان این نمایش هم در ادامه این برنامه گفت: «یکی از ویژگی‌های اصلی نمایش «قائم‌مقام فراهانی»، پیوند خوردن روایت نمایشی با محل وقوع بخشی از حوادث زندگی این شخصیت است. این نمایش در باغ نگارستان تهران اجرا می‌شود؛ مکانی که در روایت تاریخی قائم‌مقام فراهانی اهمیت دارد و محل کشته‌شدن او بوده است. ما به جای تغییر دادن فضای موجود، ساختار اجرایی اثر را با ویژگی‌های همان مکان هماهنگ کرده‌ایم. او در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به شکل‌گیری رویکردی با عنوان «درام مفاخر» در انجمن آثار و مفاخر فرهنگی گفت: «تعلق تئاتری رئیس انجمن آثار و

گزارش «ایران» از اکران فیلم سینمایی «روزی روزگاری در خاورمیانه»

جنگ در خاورمیانه از نگاه سینمای چین

گزارش

دلارام احمدی

خبرنگار «ایران» در چین

شهروندان چین، این ساکنان شرق آسیا، به جنگ‌هایی که در غرب آسیا در جریان بوده یا هست، چگونه نگاه می‌کنند؟ برای یافتن این پاسخ، نیازمند کاوشی عمیق در فرهنگ سیاسی چین هستیم تا دریابیم که آنان از چه زاویه‌ای به خود و مسأله‌های دیگر آسیا می‌نگرند؟ اما سینما، دریچه‌ای است که امکان می‌دهد به جای کاوش‌های عمیق و طولانی مدت، دریافتی سریع و صریح از این رویکرد داشته باشیم. زیرا سینما، جایی است که فرهنگ سیاسی و تمدنی یک کشور و نگاه این فرهنگ و تمدن به پدیده‌های بیرون از جهان خویشستن، به ساده‌ترین شکل بیان می‌شود.

فیلم سینمایی «روزی روزگاری در خاورمیانه»، که محصول سینمای کشور چین است و به‌تازگی در سینماهای این کشور اکران شده، از همین جنس است.

جنگ از نگاه سینمای چین

به طور کلی، جنگ یکی از ژانرهای رایج سینمای جهان بوده و خاورمیانه نیز به دلیل تجربه دوره‌های طولانی نازامی، بارها به عنوان پس‌زمینه این گونه آثار سینمایی انتخاب شده است. اما بسیاری از فیلم‌هایی که در دست درگیری‌های منطقه غرب آسیا ساخته شده‌اند، عمدتاً داستان خود را از نگاه سربازان آمریکایی برای بینندگان خود

در سراسر جهان روایت کرده‌اند. اما فیلم سینمایی «روزی روزگاری در خاورمیانه» منظر دیگری را برای روایت داستان جنگ انتخاب کرده است. داستان این جنگ نه از سوی نظامیان آمریکایی روایت می‌شود و نه هیچ طرف دیگری در یک جنگ. «روزی روزگاری در خاورمیانه» داستان جنگ را از دریچه چشم مردم عادی و البته چینی‌ها، روایت می‌کند؛ مردمی که قربانی بی‌واسطه یا قربانی پیامدهای جنگ هستند.

«روزی روزگاری در خاورمیانه» را «ون مویه» کارگردانی کرده و تنها در ۳۲ روز اول اکران خود در چین، ۲۰ میلیارد و ۱۲ میلیون یوان (حدود ۲۹۶ میلیون دلار) فروش داشته است. فیلم در وب‌سایت IMDb امتیاز ۸.۳ را کسب کرده است. داستان فیلم درباره «شو فو»، آشپزی از شمال شرقی چین است که با هدف کسب درآمد‌های بیشتر و پرداخت بدهی سنگین چینی به نام «آزدها» راه‌اندازی می‌کند. چون جنگ و فو در این رستوران غذاهای اصیل چینی را برای تاجران، آوارگان و نظامیان، از هر دو سوی منازعه آماده می‌کنند و می‌فروشند. برای مدتی، این رستوران کوچک به پناهگاهی در جهانی نازارام تبدیل می‌شود. اما سرانجام جنگ به آستانه این پناهگاه هم می‌رسد. هنگامی که شهر در هرج و مرج فرو می‌رود، مردی که فقط می‌خواست زنده بماند، می‌بیند که آشپزخانه‌اش به پناهگاهی برای کودکان و نیم و غیرنظامیان تبدیل شده است. این آشپز چینی که در آغاز فیلم فقط به

فکر بقای خود بود، به‌تدریج نقش یک محافظت‌کننده از دیگران را به خود می‌گیرد.

از غذا تا جنگ

چین در اواخر سپتامبر امسال، از روزنامه‌نگاران کشورهای مختلف جهان از جمله ایران، دعوت کرده است تا در نمایش این فیلم شرکت کنند. فیلم دارای جلوه‌های ویژه پیشرفته، کیفیت بصری بالا و داستانی است که به خوبی پردازش شده است. پس از نمایش، عوامل فیلم، از جمله کارگردان، روی صحنه آمدند و به پرسش‌های خبرنگاران پاسخ گفتند. «ون مویه» در پاسخ به خبرنگار «ایران» مبنی بر اینکه چه چیزی او را به سمت ساخت یک فیلم سینمایی در ژانر جنگ سوق داده و چرا خاورمیانه را به عنوان محل وقوع داستان خود برگزیده است، گفت: «من از ابتدا قصد نداشتم سراغ داستان‌هایی با مضمون جنگ بروم. ایده این فیلم در سال ۲۰۱۷ و اندکی پس از ساخت اولین فیلم بلند دیگرم، یعنی «مردن برای بقا» به ذهنم رسید.» وی ادامه داد: «گزارش‌های خبری رسانه‌ها درباره چینی‌هایی که در خاورمیانه به کارهای مختلف مشغول هستند که رستوران‌داری می‌کنند، منجر به ساخت این فیلم شد. این فیلم استعاره‌ای از رویکرد یکن در قبال درگیری‌های نظامی در غرب آسیا نیز تفسیر شود. در این فیلم، شخصیت اصلی داستان، از ورود به خشونت خودداری می‌کند و به جای آن می‌کوشد با گردهم آوردن افراد مختلف بر سر یک سفره غذا، فارغ از عقاید و وابستگی‌هایشان، به صلح و امنیت کمک کند. او همچنین تلاش می‌کند تا خشم یک پسریتیم از پیامدهای این جنگ و آسیب‌هایی که دیده است، به خشونت تبدیل نشود. با این حال، کارگردان این فیلم، معتقد است که قصد خلق چنین استعاره‌ای را نداشته است. «ون مویه» به «ایران» گفت: «هیچ‌گاه واقعاً به این فکر نکردم که داستان چه نمادهایی ممکن است در خود داشته باشد و از آن زاویه

به اختلاف‌ها، درگیری‌ها و سرنوشت کودکان یتیم جنگ از زاویه نگاه یک آشپز معمولی چینی بپردازم.»

آنچه فیلم درباره چین به ما می‌گوید

چین، اغلب به عنوان بازیگری بی‌طرف در منازعات خاورمیانه شناخته می‌شود. از این رو، ممکن است این فیلم استعاره‌ای از رویکرد یکن در قبال درگیری‌های نظامی در غرب آسیا نیز تفسیر شود. در این فیلم، شخصیت اصلی داستان، از ورود به خشونت خودداری می‌کند و به جای آن می‌کوشد با گردهم آوردن افراد مختلف بر سر یک سفره غذا، فارغ از عقاید و وابستگی‌هایشان، به صلح و امنیت کمک کند. او همچنین تلاش می‌کند تا خشم یک پسریتیم از پیامدهای این جنگ و آسیب‌هایی که دیده است، به خشونت تبدیل نشود. با این حال، کارگردان این فیلم، معتقد است که قصد خلق چنین استعاره‌ای را نداشته است. «ون مویه» به «ایران» گفت: «هیچ‌گاه واقعاً به این فکر نکردم که داستان چه نمادهایی ممکن است در خود داشته باشد و از آن زاویه

درنگ

رکسانا قهقرایی

روزنامه نگار

«وطن به روایت من» در سینمای کوتاه

بخش «وطن به روایت من» در جشنواره امسال فیلم کوتاه، فرصتی برای بازخوانی مفهوم جنگ از دریچه نگاه فیلمسازان و مواجهه با روایت‌هایی است که لزوماً در

تاریخی یا یک مقطع زمانی مشخص شکل نگرفته‌اند. اهمیت این بخش در همین گستره نگاه نهفته است؛ جایی که جنگ نه فقط به عنوان یک رخداد نظامی، بلکه به عنوان پدیده‌ای انسانی و اجتماعی و تجربه‌ای تأثیرگذار بر زندگی فردی و جمعی روایت می‌شود. آثار این بخش نشان می‌دهند که سینمای کوتاه چگونه می‌تواند از دل تجربه‌های متفاوت، تصویری چندلایه از وطن، انسان و پیامدهای جنگ تحمیلی ارائه کند. فیلم کوتاه، به دلیل ظرفیت فشرده و امکان نزدیک‌شدن به جزئیات زندگی، می‌تواند تأثیرات جنگ را در موقعیت‌هایی به تصویر بکشد که شاید در روایت‌های کلان و رسمی کمتر دیده شوند؛ از تغییرات عاطفی و خانوادگی گرفته تا درگونی‌های اجتماعی، مهاجرت، فقدان، خاطره، اضطراب و تلاش برای بازسازی زندگی. از این منظر، «وطن به روایت من» صرفاً مجموعه‌ای از فیلم‌های مرتبط با جنگ نیست، بلکه مجموعه‌ای از روایت‌های شخصی و متنوع درباره مواجهه انسان با مفهوم جنگ و تبعات آن است. همین تنوع می‌تواند به شکل‌گیری گفت‌وگویی میان فیلمسازان و مخاطبان کمک کند؛ گفت‌وگویی که در آن، هر فیلم از زاویه‌ای متفاوت به مفهوم وطن و نسبت انسان با سرزمین، خاطره و تجربه جمعی نگاه می‌کند. اهمیت این بخش در جشنواره امسال همچنین از آن جهت است که نشان می‌دهد موضوع جنگ، برخلاف تصور رایج، به یک تاریخ یا واقعه محدود نمی‌شود و آثار هنری می‌توانند آن را از منظر نسل‌ها، تجربه‌ها و موقعیت‌های گوناگون بازتعریف کنند. «وطن به روایت من» با گردآوری چنین آثاری، امکان مواجهه مخاطب با روایت‌هایی متفاوت از جنگ را فراهم می‌کند؛ روایت‌هایی که گاه مستقیم و گاه در لایه‌های پنهان زندگی روزمره حضور دارند. در نهایت، این بخش می‌تواند تصویری متکثر از نسبت سینمای کوتاه با جنگ ارائه دهد؛ تصویری که در آن، «وطن» نه یک مفهوم ثابت، بلکه تجربه‌ای انسانی و قابل روایت تا منظر هر فیلمساز است.